

દાખલ તારીખ	૨૨/૦૫/૨૦૨૫		
રજીસ્ટર તારીખ	૨૨/૦૫/૨૦૨૫		
નિકાલ તારીખ	૧૧/૦૩/૨૦૨૬		
સમય અવધી	વર્ષ	માસ	દિવસ
	૦૦	૦૯	૧૭

રાજકોટના મહે. સ્પે. જજ (પોક્સો કોર્ટ) તથા બીજા એડિશનલ
સેશન્સ જજ સાહેબશ્રીની કોર્ટમાં, મુકામ: રાજકોટ.

સ્પે. કેસ (પોક્સો કોર્ટ) નંબર: ૬૩/૨૦૨૫.

આંક: ૪૫

ફરિયાદી.

સરકારશ્રી,

-// વિરૂદ્ધ //-

આરોપી.

જયરાજ સુરેશભાઈ બોધરા,
ઉ.વ. પુખ્ત, વ્યવસાય: મજૂરી,
રહે. ઘટેશ્વર, ૨૫ વારીયા ક્વાર્ટર,
ક્વાર્ટર નંબર: ૨૯, ચીથરીયા પીરની દરગાહ પાસે,
જામનગર રોડ, રાજકોટ.

બાબત: બી.એન.એસ. એક્ટ-૨૦૨૩ ની કલમ ૧૩૭(૨),
૮૭, ૭૫(૨)(૩)(૫) તથા જાતીય ગુનાઓ સામે
બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ-૨૦૧૨ ની
કલમ-૮.

વકિલશ્રીઓ::

ફરિયાદપક્ષ તરફે વિદ્વાન એપીપીશ્રી એ. એ. સોસન.
બચાવપક્ષ તરફે વિદ્વાન વકિલ શ્રી સી. એસ. વ્યાસ.

ફોર્મ-બી

ગુનો બન્યા તારીખ	૦૧/૦૪/૨૦૨૫
એફ.આઈ.આર.ની તારીખ	૦૧/૦૪/૨૦૨૫

ચાર્જશીટની તારીખ	૨૨/૦૫/૨૦૨૫
ચાર્જ ફરમાવ્યાની તારીખ	૦૮/૦૧/૨૦૨૬
પુરાવો શરૂ થયાની તારીખ	૧૨/૦૨/૨૦૨૬
ચુકાદો અનામત રાખ્યાની તારીખ	૦૩/૦૩/૨૦૨૬
ચુકાદો આપ્યા તારીખ	૧૧/૦૩/૨૦૨૬
સજાનો હુકમ સાંભળ્યાની તારીખ, જો હોય તો	--

આરોપીની વિગત

આરોપી નો ક્રમ	આરોપીનું નામ	અટક કર્યાની તારીખ	જામીન પર છુટ્યાની તારીખ	ગુનાની વિગત	શું આરોપી નિર્દોષ કે સજા થયેલ તેની વિગત	સજાની વિગત	ટ્રાયલ દરમિયાન કાયા કામે ભોગવેલ સજાનો સમયગાળો (Cr.P.C. Se.૪૨૮ મુજબ)
૧.	જયરાજ સુરેશભાઈ બોધરા.	૦૮/૦૪/૨૦૨૫	૦૭/૦૫/૨૦૨૫	બીએનએસની કલમ ૧૩૭(૨), ૮૭, ૭૫(૨) (૩)(૫) તથા જાતિય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ-૨૦૧૨ ની કલમ ૮.	નિર્દોષ	-	-

-// ચુકાદો //-

- અત્રે એ નોંધવું પડે કે નામ. સુપ્રિમ કોર્ટ દ્વારા ૨૦૧૮(૧) એસીઆર પેજ નંબર: ૬૬૩, નિપૂન સક્સેના અને બીજાઓ વિરૂદ્ધ યુનીયન ઓફ ઈન્ડિયા અને બીજાઓના કેસમાં આપેલ ચુકાદામાં પ્રસ્થાપિત સિદ્ધાંતોને ધ્યાનમાં રાખી તેમજ પોક્સો એક્ટની જોગવાઈઓ ધ્યાને લેતા ભોગબનનારની ઓળખ (પબ્લીક એટ લાર્જ) છતી ન થાય તેની પુરતી કાળજી રાખવાના હેતુથી સદર ચુકાદામાં ભોગબનનારના નામનો તથા તેમના માતા-પિતાના નામનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવેલ નથી અને ભોગબનનારને નામની

જગ્યાએ ભોગબનનાર તરીકે તથા તેમના માતા-પિતાને ભોગબનનારના માતા-પિતા તરીકે સંબોધવામાં આવેલ છે.

૨. આ કામના આરોપી પોકસો કેસ નંબર: ૬૩/૨૦૨૫ ની ટ્રાયલનો સામનો કરી રહ્યા છે, તેઓની વિરૂદ્ધ બીએનએસની કલમ ૧૩૭(૨), ૮૭, ૭૫(૨)(૩)(૫) તથા જાતીય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ-૨૦૧૨ ની કલમ-૮ મુજબના ગુન્હા સબબ આંક-૨૪ થી તહોમતનામું ફરમાવેલ જે તહોમતનામું આરોપીને વાંચી સંભળાવતા તેમનું આંક-૨૫ થી નિવેદન લેવામાં આવેલ જેમાં તેઓએ તહોમતનામાં મુજબના ગુન્હાનો ઇન્કાર કરેલ અને ટ્રાયલની માંગણી કરેલ. જેથી આરોપી સામે તહોમતનામા મુજબ ના ગુન્હા સબબ ની ટ્રાયલ હાથ ધરવામાં આવેલ છે.

ફરિયાદપક્ષના કેસની ટુંકમા હકીકત.

૩. ફરિયાદપક્ષના કેસની ટુંકમાં હકીકત એવી છે કે, આ કામના ફરિયાદીની ભોગબનનાર દિકરી બનાવ સમયે ૧૬ વર્ષ, ૦૮ માસ અને ૨૨ દિવસની સગીર વયની હોવાનું જાણવા છતા તેણીને લલચાવી, ફોસલાવી લાલચ આપી, તારીખ: ૦૧/૦૪/૨૦૨૫ ના રોજ રાત્રીના આશરે એકાદ વાગ્યા આસપાસ ઘંટેશ્વર રૂપ વારીયા, જામનગર રોડ, રાજકોટ ખાતેથી ફરિયાદીના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી અપહરણ/અપનયન કરી ભગાડી લઈ જઈ પ્રાઈવેટ વાહનમાં તથા ટ્રેન મારફતે અમદાવાદ, કર્ણ, સુરત અને મુંબઈ મુકામે કાયદાના સંઘર્ષમાં આવેલ બાળ કિશોરની મદદગારીમા લઈ જઈ તે સમયે આરોપીએ ભોગબનનાર સગીર વયની હોવાનું જાણવા છતા તેણીની સાથે શારિરીક અડપલા કરી, ભોગબનનારની જાતિય સતામણી કરી આરોપીએ ગુન્હો કરેલ

હોય, આ બાબતની ફરિયાદીએ રાજકોટ શહેર ગાંધીગ્રામ પોલીસ સ્ટેશનમાં ફરિયાદ કરતા પોલીસે તે ફરિયાદ રાજકોટ શહેર ગાંધીગ્રામ પોલીસ સ્ટેશન ગુ. રજી. નંબર: ૧૧૨૦૮૦૩૫૨૫૦૨૪૩/૨૦૨૫, બી.એન.એસ. એક્ટ-૨૦૨૩ ની કલમ ૧૩૭(૨), ૮૭ મુજબનો ગુનો નોંધી, ફરિયાદના આધારે તપાસ કરનાર અમલદારે તપાસ કરતા, આરોપી વિરુદ્ધ પુરતો પુરાવો જણાય આવતા, આરોપી બીએનએસની કલમ ૧૩૭(૨), ૮૭, ૭૫(૨)(૩)(૫) તથા જાતીય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ-૨૦૧૨ ની કલમ-૮ મુજબના ગુનાનુ ચાર્જશીટ અત્રેની સ્પે. (પોક્સો) કોર્ટમાં ઇન્સાફી નિકાલ સારુ રજુ કરવામાં આવેલ છે.

જ્યારે કાયદાના સંઘર્ષમાં આવેલ બાળ કિશોર વિરુદ્ધ બાળ અદાલત, રાજકોટ સમક્ષ વર્તણૂક અહેવાલ રજુ રાખવામાં આવેલ હોવાનું ચાર્જશીટમાં દર્શાવવામાં આવેલ છે.

૪. ફરીયાદપક્ષ તરફ પોતાના કેસના સમર્થનમાં નીચે મુજબના મૌખિક તથા દસ્તાવેજી પુરાવાઓ રજુ કરેલ છે.

(એ) મૌખિક પુરાવો.

ક્રમ	સાહેદની વિગત	આંક
૦૧	ફરિયાદી - ભોગબનનારના માતા.	૩૦
૦૨	ભોગબનનાર.	૩૩
૦૩	તપાસ કરનાર અધિકારી-સેજલ રામજીભાઈ મેઘાણી.	૩૮

(બી) દસ્તાવેજી પુરાવો.

ક્રમ	દસ્તાવેજનું વર્ણન અને વિગત	આંક
૦૧	ફરિયાદ.	૩૧

૦૨	ભોગબનનારના જન્મના પ્રમાણપત્રની નકલ.	૩૨
૦૩	ભોગબનનારનું બીએનએસએસની કલમ ૧૮૩ નું નિવેદન	૩૪
૦૪	ગુન્હો રજીસ્ટર કરવા અંગેનો રિપોર્ટ.	૩૯
૦૫	અટક પંચનામું.	૪૦
૦૬	મુદામાલ મોબાઇલ કબ્જે કર્યાનું પંચનામું.	૪૧
૦૭	મુદામાલ રવાનગી.	૪૨
૦૮	મુદામાલ મળી ગયાની પહોંચ.	૪૩
૦૯	મુદામાલ પરીક્ષણ અહેવાલ.	૪૪

૫. આ કામે વિ.એ.પી.પી.શ્રીએ કલોઝીંગ પુરસીસ આપ્યા બાદ આરોપીનું સીઆર.પી.સી. કલમ ૩૧૩ હેઠળ વિશેષ નિવેદન નોંધવામાં આવેલ છે, જેમાં આરોપીએ ફરિયાદ પક્ષના પુરાવાને નકારી કાઢેલ છે અને વિશેષમાં કાંઈ કહેવું નથી તેમ જણાવેલ છે.

૬. આ કામે ફરિયાદપક્ષ તરફે રજૂ થયેલ પુરાવાઓનું મૂલ્યાંકન કરતા પહેલાં બંને પક્ષના વિ.વ.શ્રીઓ દ્વારા કરવામાં આવેલી સમગ્ર રજૂઆતો ધ્યાને લેવામાં આવેલ છે. ફરિયાદપક્ષે વિ. એ.પી.પી. શ્રી રજૂઆત કરતાં જણાવે છે કે, આ કામે ફરિયાદ પક્ષ તરફે જે મૌખિક તથા દસ્તાવેજી પુરાવો રજૂ થયેલ છે તે જોતાં આ કામના આરોપીએ ભોગ બનનાર સગીર વયની દિકરીનું બદલ્લો તેના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી લલચાવી, ફોસલાવી ભગાડી લઈ જઈ અપહરણ કરી ભોગબનનાર સાથે જાતિય સતામણી કરી, જાતિય અડપલા કરી આરોપીએ ગંભીર પ્રકારનો ગુનો આચરેલ છે. આ કામે ડોક્ટર સાહેબોના પુરાવાથી તેમજ તપાસ કરનાર અમલદાર તથા અન્ય પુરાવાની હકીકતોથી ફરિયાદપક્ષના કેસની હકીકતને સમર્થન મળતું હોઈ, આરોપી વિરૂદ્ધ ગુનો સાબીત થતો હોઈ આરોપીને સખત સજા કરવા અરજ ગુજારેલ છે.

૭. જયારે બચાવપક્ષ તરફે વિ. વ. શ્રી દ્વારા પોતાની દલીલોમાં જણાવે છે કે, હાલના કેસમાં ફરિયાદપક્ષે આરોપી વિરુદ્ધ કરેલા આક્ષેપો તેમજ તહોમતનામાં મુજબનો કોઈ ગુનો ફરિયાદપક્ષ સાબીત કરી શકેલ નથી. મહત્વના સાહેદ ભોગબનનારે ફરિયાદ પક્ષના કેસને સમર્થન કરેલ નથી. આરોપીની ખોટી રીતે સંડોવણી કરેલ છે. ફરિયાદીએ પણ સમર્થન કરેલ નથી. ભોગબનનાર સાથે આરોપીએ જાતિય અડપલા કરી જાતિય સતામણી કરેલ હોય તેવી કોઈ હકીકત પુરવાર થયેલ નથી. આ તમામ સંજોગો, કારણો ધ્યાને લઈ ફરિયાદપક્ષે આરોપીને તકસીરવાન ઠરાવી શકાય તેવો કોઈ પુરાવો રેકર્ડ ઉપર આવેલ ન હોય, આરોપીને નિર્દોષ ઠરાવી છોડી મુકવા રજૂઆત કરેલ છે.
૮. સદર કામે બન્ને પક્ષની રજૂઆતો, કેસની હકીકતો અને અત્રે રજૂ થયેલ પુરાવા ધ્યાને લેતા સદર કેસના નિર્ણય માટે નીચે મુજબના મુદ્દા ઉપસ્થિત થાય છે.
- ૧) શું ફરિયાદપક્ષ નિઃશંકપણે પુરવાર કરે છે કે બનાવ સમયે ભોગબનનાર સગીર વયની હતી ?
 - ૨) શું ફરિયાદપક્ષ નિઃશંકપણે પુરવાર કરે છે કે આ કામના ફરિયાદીની ભોગબનનાર સગીર વયની દિકરીનું આરોપીએ તારીખ: ૦૧/૦૪/૨૦૨૫ ના રોજ ઘટેશ્વર રૂપ વારીયા, જામનગર રોડ, રાજકોટ ખાતેથી ફરિયાદીના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી અપહરણ/અપનયન કરી ભગાડી લઈ જઈ પ્રાઇવેટ વાહનમાં તથા ટ્રેન મારફતે અમદાવાદ, કચ્છ, સુરત અને મુંબઈ મુકામે કાયદાના સંઘર્ષમાં આવેલ બાળ કિશોરની મદદગારીમાં લઈ જઈ આરોપીએ ભોગબનનાર સગીર વયની

હોવાનુ જાણવા છતા તેણીની સાથે શારિરીક અડપલા કરી, ભોગબનનારની જાતિય સતામણી કરી, આરોપીએ બીએનએસની કલમ ૧૩૭(૨), ૮૭, ૭૫(૨)(૩)(૫) તથા જાતીય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ-૨૦૧૨ ની કલમ-૮ મુજબનો શિક્ષાનેપાત્ર ગુન્હો કરેલ છે ?

૩) શું હુકમ ?

૯. ઉપરોક્ત મુદાઓના આ અદાલતના નિર્ણયો નીચે મુજબ છે.

- ૧) નકારાત્મક,
- ૨) નકારાત્મક,
- ૩) આખરી હુકમ મુજબ.

- // કારણો // -

પુરાવાનું મુલ્યાંકન:-

૧૦. ફોજદારી કાર્યવાહી દરમ્યાન સાહેદોના ત્રણ પ્રકાર નક્કી કરી શકાય. (૧) પ્રથમ એવા સાહેદ કે જેમનો પુરાવો સાહજિક અને સત્યથી નજીક હોય તે પુરાવો અદાલત સ્વીકારી શકે અને તે પુરાવો માનવાલાયક અને ભરોસાપાત્ર છે. (૨) બીજા સાહેદો કે જેનો પુરાવો સત્ય અથવા અસત્ય મિશ્રિત કથન આપતા હોય તો તેવા સમયે અદાલતે જો સત્ય અને અસત્ય દુર કરી શકાય તેમ હોય તો જે પુરાવો ભરોસાપાત્ર, માનવાલાયક અને સ્વીકારવાલાયક હોય તેટલો પુરાવો સ્વીકારવો જોઈએ અને અન્ય પુરાવો અસ્વીકૃત કરવો જોઈએ. (૩) સાહેદોનો ત્રીજો પ્રકાર એવો છે કે, જે સાહેદોનો પુરાવો સાહજિક અને સત્યની નજીક ન હોય,

દુર હોય માનવાલાયક ન હોય તો, પુર્ણપણે અદાલતે અવગણવો જોઈએ.

૧૧. ભોગ બનનારના માતા-પિતા, ભાઈ-બહેન અગર તો નજીકનાં સગા કે હિતેચ્છુ કે મિત્ર હોય, તેટલા જ કારણોસર પુરાવો અવગણવો ન જોઈએ પરંતુ, અદાલતે સતર્કતા દાખવી મુલ્યાંકન કરવું જોઈએ. નજરે જોનાર સાહેદ તથા ઈજા પામનાર સાહેદોનો પુરાવો તેમજ જાહેર સેવક તેમની ફરજની રુએ જે કાર્ય બજાવતા હોય તે પુરાવો તેમજ નિષ્ણાંત અભિપ્રાય અને મંતવ્ય સિદ્ધ પુરાવો અદાલતે સામાન્ય રીતે સ્વીકારવો જોઈએ. ઉપરોક્ત કાનુની પ્રસ્થાપિત સર્વો સામાન્ય સિદ્ધાંતો અનુલક્ષીને અદાલતે રજુ મૌખિક પુરાવો જે સાહેદો અદાલત સમક્ષ પ્રસ્તુત કરતા હોય ત્યારે પુરાવાના મુલ્યાંકન સમયે બનાવ કે ઘટના કઈ પરિસ્થિતિ અને સંજોગોમાં બનેલ છે. બનાવ બન્યા બાદ અદાલત સમક્ષ પુરાવો આપવા દરમ્યાનનો સમય ગાળો, અદાલતનું વાતાવરણ, સાહેદોની માનસિક-શારિરીક, બૌદ્ધિક સમજતા, ક્ષમતા જેવા પરિબળો લક્ષમાં લેવાના રહે છે.

૧૨. ફરીયાદપક્ષના રજુ પુરાવામાં વિરોધાભાસ, અતિરેક, વિસંગતતા અગર અસંગતતા સામાન્ય રીતે જોવા મળતી હોય છે. આ પ્રકારની અસંગતતા, વિરોધાભાસ, અતિરેક કે વિસંગતતા સમગ્ર રીતે ફરીયાદપક્ષના પુરાવાને કલુષિત, દુષિત અસર કરતી ન હોય તેવા સમયે વિસંગતા અતિરેક અવગણવી જોઈએ. સાક્ષી અદાલત સમક્ષ જ્યારે જુબાની આપવા આવે છે તે સમયે પોતાની વિશ્વસનિયતા પ્રસ્થાપિત કરવા અગર તો, અદાલત તેને ખોટો ન માને, તેવા ભયના કારણસર, લાગણીના કારણે કે અન્ય કારણોસર કેટલીક હકીકતો, કથનો ઉમેરે અગર તો રજુ ન કરે તે

અસંભવિત છે. તે હકીકત અદાલતે પુરાવાનાં મુલ્યાંકન સમયે લક્ષમાં લેવી જોઈએ. જ્યારે પુરાવો પુર્ણપણે રજુ ન થાય તેવા સમયે સ્વાભાવિક દલીલ થઈ શકે કે પુરાવો કૃત્રિમ છે, તેજ રીતે જ્યારે પુરાવો પુર્ણપણે ન હોય ત્યારે તેથી વિપરીત દલીલ થઈ શકે કે પુરાવો સંપુર્ણ નથી. પુર્ણતા અદાલત સમક્ષના પુરાવામાં સંભવી ન શકે વિજ્ઞાનના સુત્ર મુજબ " $2H_2 + O_2 = 2H_2O$ " અદાલત સમક્ષના પુરાવામાં શક્ય નથી. પુરાવાના મુલ્યાંકન માટે કોઈ સ્પષ્ટ વૈધાનિક કાનુની નિયમ નથી, પરંતુ અદાલતે જે તે કેસની હકીકત, સંજોગો, પુરાવો અનુલક્ષીને પુરાવાનું મુલ્યાંકન કરવાનું છે.

૧૩. ૨૦૦૭, જી.એલ.આર. પાના નંબર: ૯૯, જયંતિભાઈ કુબેરદાસ સવા વિ. સરકારના ચુકાદામાં નામદાર ગુજરાત હાઈકોર્ટે એવું નોંધેલ છે કે, પુરાવાના મુલ્યાંકન અંગેના સિદ્ધાંત જોતા, બધી બાબતમાં પોલાટી સત્ય હકીકત તારવતો, ફરીયાદપક્ષનો કેસ હોઈ શકે નહીં. અદાલતે સાહેદની સમજ શક્તિ અને તે સમજી શકે છે તેવા મગજનાં સ્તરને ધ્યાનમાં રાખી, પુરાવાનું મુલ્યાંકન કરવાનું છે. વ્યાજબી શંકાથી પર સાબિતી, એ માત્ર માર્ગદર્શન છે તે કોઈ સિદ્ધાંત પ્રત્યેની અંધશ્રદ્ધા નથી.

મુદ્દા નંબર: ૧ ની ચર્ચા.

૧૪. આ કામે સૌ પ્રથમ ભોગ બનનાર બનાવ સમયે સગીર વયની હતી કે કેમ ? તે બાબતે ચર્ચા કરવામાં આવે તો, આ કામે ફરીયાદપક્ષે આંક-૩૨ થી ભોગ બનનારના જન્મના આધાર માટે ભોગબનનારનું ટ્રાન્સફર સર્ટિફિકેટ રજુ રાખેલ છે અને તેમાં ભોગ બનનારની જન્મ તારીખ: ૧૦/૦૭/૨૦૦૮ જણાવેલ છે. આ કામે આંક-૩૧ થી ફરીયાદ રજુ થયેલ છે જે ફરીયાદ હકીકત

મુજબનો બનાવ તારીખ: ૦૧/૦૪/૨૦૨૫ ના રોજ બનેલાનું ફરિયાદીએ જણાવેલ છે. આ કામે આંક-૧ નું ચાર્જશીટ ભોગ બનનારની ૧૬ વર્ષ, ૦૮ માસ અને ૨૨ દિવસની ઉંમર સાથેનું થયેલ છે, જેથી તેની સાથે પડેલ પુરાવો ધ્યાને લેવો જરૂરી બની જાય છે. આ કામે આંક-૩૨ થી ભોગ બનનારના જન્મના આધાર તરીકે ભોગબનનારનું ટ્રાન્સફર સર્ટિફિકેટ રજુ રાખવામાં આવેલ છે, પરંતુ આ કામે ફરિયાદપક્ષ દ્વારા સદરહુ ભોગબનનારના જન્મનો આધાર એટલે કે ટ્રાન્સફર સર્ટિફિકેટ ઇશ્યુ કરનાર સક્ષમ સત્તાધિકારીને તપાસવામાં આવેલ નથી કે તેમનું કોઈ નિવેદન તપાસ કરનાર અધિકારી દ્વારા લેવામાં આવેલ નથી.

દસ્તાવેજને આંક પાડી દેવાથી તેના કન્ટેન્સ પુરવાર થઈ જતા નથી.

નામ. સુપ્રિમકોર્ટ દ્વારા Civil Appeal No.1889 Of 2020 (Arising out of Special Leave Petition (C) No.17437 of 2017) JAGMAL SINGH & ANR..V/s KARAMJIT SINGH & ORS..ના ચુકાદાના પેરા-૧૭ માં ઠરાવેલ છે કે...

"Para-17. Needless to observed that merely the admission in evidence and making exhibit of a document does not prove it automatically unless the same has been proved in accordance with the law."

૧૪.૧. વધુમાં ફરિયાદીએ તેમના કોર્ટ સમક્ષના આંક ૩૦ ના સોગંદ ઉપરના પુરાવામાં સરતપાસમાં જણાવેલ છે કે ભોગબનનારની જન્મ તારીખની તેમને ખબર નથી તેમજ ઉલટ તપાસમાં સ્વીકારેલ છે કે, "એ વાત ખરી છે કે, ભોગબનનાર બનાવ સમયે પુખ્ત

વયની હતી." વધુમાં ભોગબનનારને આ કામે આંક ૩૩ થી સોગંદ ઉપર તપાસ્યા છે અને તેણીએ જણાવેલ છે કે તેણીની સાથે કોઈ બનાવ બનેલ નથી અને તેણી સગીરવયની હોય તે દરમિયાન આરોપી જયરાજ બોધરાએ તેણીની સાથે અડપલા કરેલ હોય તેવું બનેલ નથી કે આરોપીએ તેણીને કોઈ જગ્યાએ લલચાવી ફોસલાવી બહારગામ લઈ જઈને તેણીની સાથે અડપલા કરેલ હોય તેવું બનેલ નથી. આરોપી પાડોશી થતા હોય તે સંબંધે તેને ઓળખે છે. વધુમાં ભોગબનનારે ઉલટ તપાસમાં સ્વીકારેલ છે કે "એ વાત ખરી છે કે મને મારી સાચી જન્મ તારીખ ખબર નથી" આમ, ફરિયાદી તેમજ ભોગબનનારનો મૌખિક પુરાવો વંચાણે લેતા ફરિયાદીએ જણાવેલ છે કે તેમને ભોગબનનારની જન્મ તારીખની ખબર નથી તેમજ ભોગબનનારે જણાવેલ છે કે તેણી સગીર વયની હોય ત્યારે આરોપીએ તેણીની સાથે શારિરીક અડપલા કરેલ હોય તેવું બનેલ નથી.

૧૪.૨ વધુમાં આ કામે રજુ આંક ૩૨ નું ભોગબનનારનું ટ્રાન્સફર સર્ટિફિકેટ ઇશ્યુ કરનાર સક્ષમ સત્તાધિકારીને તપાસવામાં આવેલ નથી અને તપાસ દરમિયાન સદરહુ પ્રમાણપત્રની કોઈ ખરાઈ કરવામાં આવેલ હોવાનું કે સક્ષમ સત્તાધિકારીનું કોઈ નિવેદન તપાસ દરમિયાન નોંધવામાં આવેલ હોવાનું તપાસ કરનાર અમલદારના પુરાવા પરથી ફલીત થતું નથી. આ સંજોગોમાં કોઈપણ દસ્તાવેજ રજુ કરી દેવા માત્રથી તેમાં રહેલ કન્ટેનશન પુરવાર થઈ જતા નથી. વધુમાં આ કામે ભોગબનનારની ઉંમર બાબતે કોઈ મેડીકલ ટેસ્ટ પણ કરાવવામાં આવેલ નથી. તે સંજોગોમાં ભોગબનનારના જન્મની મહત્વની હકીકતે વિરોધાભાષ હોવાનું સ્પષ્ટ રીતે રેકર્ડ પર ફલીત થાય છે.

૧૪.૩ આમ, આ કામે ઉપરોક્ત કરેલ તમામ ચર્ચા ધ્યાને લેતાં, ભોગ બનનારની ઉંમર બાબતે વિરોધાભાસ રેકર્ડ ઉપર આવતો હોઈ, ભોગ બનનાર બનાવ સમયે સગીર વયની હોવાની હકીકત ફરિયાદપક્ષ નિઃશંકપણે અને શંકારહીત પુરવાર કરી શકેલ ન હોય, હું મુદ્દા નંબર: ૧ નકારમાં નિર્ણીત કરુ છું.

મુદ્દા નંબર: ૨.

ફરિયાદી તથા ભોગબનનારનો મૌખિક પુરાવો.

૧૫. આ કામે ફરિયાદી-ભોગબનનારના માતાને સાહેદ નંબર: ૧ આંક ૩૦ થી તપાસવામાં આવેલ છે. તેઓએ તેમની સરતપાસમાં જણાવેલ છે કે, તેઓનું મુળ વતન મેસરોલી, જિ. મઉ, ઉત્તરપ્રદેશ છે અને તેણીને સંતાનમાં એક દીકરો અને ચાર દીકરી છે. ભોગબનનાર તેમની બીજા નંબરની પુત્રી છે અને ભોગબનનારની જન્મતારીખની તેણીને ખબર નથી તેમજ ભોગબનનાર સાથે કોઈ બનાવ બનેલ નથી અને આ કામના આરોપી જયરાજ કાઠી તેઓના પાડોશી થતા હોય જે સંબંધે ઓળખે છે અને આરોપી ભોગબનનારને લલચાવી ફોસલાવી લગ્નની લાલચ આપી બદકામ કરવાના ઇરાદે તેઓના કાયદેસરના વાલીપણામાથી અપહરણ કરીને લઈ ગયેલ હોય તેવું બનેલ નથી. વધુમાં ફરિયાદીએ તેમની જુબાનીમાં જણાવેલ છે કે આરોપીએ ભોગ બનનાર સાથે કોઈ ખરાબ કૃત્ય કરેલ નથી કે અડપલા કરેલ નથી. ભોગબનનારે બનાવ સંબંધે કોઈ હકીકત તેમને કે તેમના પરીવારના

સભ્યોને જણાવેલ નથી અને તેણી બીજુ કંઈ જાણતી નથી. વધુમાં ફરિયાદીએ જણાવેલ છે કે ભોગબનનાર મળી આવતા તેની મેડિકલ ચકાસણી કરાવેલી અને તેણીને જજ સાહેબ પાસે નિવેદન આપવા માટે લઈ ગયેલા. વધુમાં ફરિયાદી જણાવે છે કે તેમના પતિનું ૨૦૧૬ ની સાલમાં મઉ મુકામે અવસાન થયેલ છે. ફરિયાદીના પુરાવા દરમ્યાન આંક ૩૧ થી ફરીયાદ તથા આંક ૩૨ થી ભોગબનનાર દીકરીના જન્મનું પ્રમાણપત્ર એટલે કે ટ્રાન્સફર સર્ટિફિકેટ રજુ થયેલ છે.

૧૫.૧ આમ ભોગબનનારના માતા ફરિયાદી ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન કરતા ન હોય વિમુખ જાહેર કરવામાં આવેલ છે અને ત્યારબાદ વિદ્વાન એ.પી.પી.શ્રી દ્વારા ફરિયાદીની વિગતવારની ઉલટતપાસ કરવામાં આવેલ છે અને તેમાંથી પણ કોઈ ફળદાયી હકીકતો બહાર આવવા પામેલ નથી.

૧૫.૨. વધુમાં બચાવપક્ષના વિ. વકીલશ્રીએ ફરિયાદીની ઉલટતપાસ કરેલ છે તેમાં ફરિયાદીએ સ્પષ્ટ સ્વીકારેલ છે કે...

“એ વાત ખરી છે કે, પોલીસે ફક્ત મારુ નામ સરનામુ પુછેલુ આ સીવાય અન્ય કોઈ હકીકત મે પોલીસને લખાવેલ હોય એવુ બનેલ નથી.”

"એ વાત ખરી છે કે, ભોગ બનનારે તેની સાથે આરોપીએ કોઈ ખરાબ કૃત્ય કરેલ હોય તેવી કોઈ હકીકત જણાવેલ નથી."

"એ વાત ખરી છે કે, ભોગ બનનારને આરોપીએ લલચાવી ફોસલાવી બદકામ કરવાના ઇરાદે અપહરણ કરી લઈ જઈ કોઈ અડપલા કરેલ હોય તેવું બનેલ નથી."

"એ વાત ખરી છે કે, ભોગબનનારને ઘરકામ બાબતે માહુ લાગી આવતા તેણી ઘરેથી અમારા ગામડે જતી રહેલી."

"એ વાત ખરી છે કે, ભોગબનનાર બનાવ સમયે પુખ્ત વયની હતી."

૧૫.૩ આમ, ફરિયાદીની સરતપાસ અને ઉલટપાસ વંચાણે લેતા ફરિયાદીએ ફરિયાદપક્ષના કેસની હકીકતોને લેશમાત્ર સમર્થનકારી પુરાવો આપેલ નથી અને તેથી ફરિયાદપક્ષ તરફે ફરિયાદીને ફરી ગયેલા જાહેર કરવામાં આવેલ છે. જેથી આ કામના આરોપી ભોગબનનારને બનાવના દિવસે, સમયે અને સ્થળે ફરિયાદીના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી અપહરણ કરીને લઈ ગયેલ હોય અને તેણી સાથે શારિરીક અડપલા કરી તેણીની જાતિય સતામણી કરેલ હોય તેવી કોઈ હકીકત ફરિયાદીની મૌખિક જુબાનીથી રેકર્ડ ઉપર આવેલ નથી.

૧૬. ત્યારબાદ સાહેદ નંબર: ૨ આંક ૩૩ થી ભોગબનનારને તપાસવામાં

આવેલ છે અને તેણીએ પોતાની સોગંદ ઉપરની જુબાનીમાં સરતપાસમાં જણાવેલ છે કે, બનાવ સમયે તેણી પોતાના પરિવાર સાથે રહેતી હતી અને મજૂરીકામ કરતી હતી અને તેણીની જન્મતારીખની તેણીને ખબર નથી. વધુમાં ભોગબનનારે જણાવેલ છે કે, તેણીની સાથે કોઈ બનાવ બનેલ નથી અને તેણી સગીરવયની હોય તે દરમિયાન આરોપી જયરાજ બોધરાએ તેણીની સાથે અડપલા કરેલ હોય તેવું બનેલ નથી કે આરોપીએ તેણીને કોઈ જગ્યાએ લલચાવી ફોસલાવી બહારગામ લઈ જઈને તેણીની સાથે અડપલા કરેલ હોય તેવું બનેલ નથી. વધુમાં ભોગબનનારે જણાવેલ છે કે, આરોપી તેઓના પાડોશી થતા હોય તે સંબંધે તેણી તેને ઓળખે છે તે સીવાય તેણીનો તેની સાથે બીજો કોઈ સંબંધ નથી. વધુમાં ભોગબનનારે જણાવેલ છે કે, તેમના માતા શા કારણે પોલીસ સ્ટેશન ગયેલ તેની તેણીને ખબર નથી અને તેણીએ બનાવની કોઈ હકીકત તેણીના પરિવારના કોઈ સભ્યોને કે પોલીસને જણાવેલ નથી. વધુમાં ભોગબનનારે જણાવેલ છે કે બનાવ વખતે તેણીને ઘર કામકાજ બાબતે માહુ લાગી આવતા તેણી એકલી કોઈને કહ્યા વિના પોતાના ગામડે મઉ ઉતરપ્રદેશ સગાને ત્યાં જતી રહેલી. વધુમાં ભોગબનનારે જણાવેલ છે કે તેણીનું મેડિકલ કરાવવામાં આવેલું અને તેણીને જજ સાહેબ પાસે નિવેદન આપવા માટે લઈ ગયેલા અને તેણીના પિતાનું ૨૦૧૬ ની સાલમાં અવસાન થયેલ છે. વધુમાં ભોગબનનારે

જાણાવેલ છે કે, તેણીએ ક્યારેય તેણીના માતાના ફોનનો ઉપયોગ કરેલ નથી અને તેણીને ઇન્સ્ટ્રાગ્રામનો ઉપયોગ કરતા આવડતુ નથી. ભોગબનનારના પુરાવા દરમ્યાન આંક ૩૪ થી ભોગબનનારનું બી.એન.એસ.એસ. કલમ-૧૮૩ નું નિવેદન રજુ થયેલ છે. વધુમાં ભોગબનનારે જણાવેલ છે કે, તેણીએ કોઈ કપડા પોલીસને આપેલા નથી અને તેણી કોઈ કપડા ઓળખતી નથી.

૧૬.૧ આમ ભોગબનનાર ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન કરતા ન હોય વિમુખ જાહેર કરવામાં આવેલ છે અને ત્યારબાદ વિદ્વાન એ.પી.પી.શ્રી દ્વારા વિગતવારની ઉલટતપાસ કરવામાં આવેલ છે. પરંતુ ફરિયાદ હકીકત કે બનાવને મદદરૂપ થાય તેવી કોઈ હકીકત ભોગબનનારની જુબાનથી રેકર્ડ ઉપર આવેલ નથી.

૧૬.૨. આ સાહેબની બચાવ પક્ષના વિ. વકીલશ્રીએ ઉલટતપાસ કરેલ છે.

જેમાં એ હકીકત જણાવેલ છે કે...

"એ વાત ખરી છે કે, મને મારી સાચી જન્મતારીખ ખબર નથી."

"એ વાત ખરી છે કે, પોલીસે માત્ર મારું નામ સરનામું પુછેલું એ સીવાય મે કોઈ જ હકીકત જણાવેલ નથી."

"એ વાત ખરી છે કે, ડોક્ટર રુબરુ મે કોઈ હિસ્ટ્રી લખાવેલ નથી."

"એ વાત ખરી છે કે, મે અન્ય કોઈ જગ્યાએ કે મારા પરિવારના

સભ્યોને આ બાબતની કોઈ હકીકત જણાવેલ હોય તેવું બનેલ નથી."

"એ વાત ખરી છે કે, પોલીસે મને મારું નિવેદન વાંચી સંભળાવેલ નહીં."

"એ વાત ખરી છે કે, આરોપી મને લલચાવી ફોસલાવી ક્યારેય કોઈ જગ્યાએ લઈ જઈ અડપલા કરેલ હોય તેવું બનેલ નથી."

"એ વાત ખરી છે કે, આરોપીએ મારી સાથે કદી કોઈ જબરજસ્તી કરેલ નથી."

"એ વાત ખરી છે કે હું કોઈપણ લાલચ, દબાણ કે ધમકી વગર આજરોજ જુબાની આપું છું."

૧૬.૩ આમ ઉપરોક્ત નોંધવામાં આવેલ ભોગબનનારની સમગ્ર જુબાની વંચાણે લેતા, ભોગબનનારે ફરિયાદ પક્ષના કેસની હકીકતને સમર્થન આપેલ નથી, ભોગબનનારનું આરોપી અપરહરણ કરીને લઈ ગયેલ હોય કે ભોગબનનાર સાથે આરોપીએ શારીરિક અડપલા કરી, ભોગબનનારની જાતિય સતામણી કરેલ હોય તેવી કોઈ હકીકતને સમર્થન આપેલ નથી. આ સંજોગોમાં આ કામના આરોપીએ ભોગબનનારને તેના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી લલચાવી, ફોસલાવી અપહરણ કરી જુદી જુદી જગ્યાએ લઈ જઈ ભોગબનનાર સાથે જાતિય અડપલા કરેલ હોય તેવી કોઈ જ હકીકત અંગેનો પુરાવો ભોગબનનારની જુબાનીથી રેકર્ડ ઉપર આવેલ નથી. આ સંજોગોમાં

સદરહુ મહત્વના સાહેદ ભોગબનનારના પુરાવાની હકીકતોથી આરોપીને આક્ષેપિત ગુન્હા સાથે સાંકળી શકાય તેમ નથી.

તપાસ કરનાર અધિકારીનો પુરાવો:-

૧૭. આ કામે ફરિયાદપક્ષે તપાસ કરનાર અધિકારી - સેજલ રામજીભાઈ મેઘાણીને આંક ૩૮ થી સોગંદ ઉપર તપાસવામાં આવેલ છે અને તેઓએ પોતાના સોગંદ ઉપરના પુરાવા દરમિયાન પોતાની ફરજના ભાગરુપે તપાસ કરી ચાર્જશીટ કરેલ હોવાનું જણાવેલ છે પરંતુ અગાઉ ચર્ચા કર્યા મુજબ મહત્વના સાહેદ ભોગ બનનાર ફરિયાદપક્ષના કેસની હકીકતોને સમર્થન આપતા ન હોય, તપાસ કરનાર અધિકારીને કોઈ અંગત માહિતી ના હોય તેવા સંજોગોમાં તપાસ કરનાર અધિકારીના પુરાવાથી ફરિયાદપક્ષના કેસને કોઈ મદદ મળતી હોવાનું જણાય આવતું નથી. વધુમાં ત.ક.અ. એ આંક ૩૯ થી આંક ૪૪ સુધીના દસ્તાવેજો પોતાના સોગંદ ઉપરના પુરાવા દરમિયાન રજુ કરેલા છે જે તેણે તપાસ દરમિયાન કબ્જે કરેલા અને લખેલા દસ્તાવેજો છે, તે દસ્તાવેજો તેમજ આ કામે રજુ થયેલ અન્ય તમામ દસ્તાવેજો વંચાણે લેતા તેનાથી પણ ફરિયાદપક્ષના કેસને કોઈ મદદ મળતી નથી.

૧૮. આ કામે ફરિયાદી તથા ભોગબનનારનો સમગ્ર પુરાવો વંચાણે લેતા,

આરોપીએ ભોગબનનારને બદકામ કરવાના ઇરાદે ફરિયાદીના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી અપહરણ કરીને લઈ ગયેલ હોય અને ભોગબનનારની ઈચ્છા વિરુદ્ધ ભોગબનનાર સાથે આરોપીએ શારિરીક અડપલા કરી, ભોગબનનારની જાતિય સતામણી કરેલ હોય તેવી હકીકત રેકર્ડ ઉપર આવેલ નથી. વધુમાં ભોગબનનારે પોતાના સોગંદ ઉપરના પુરાવામાં સ્પષ્ટ જણાવેલ છે કે આરોપી તેણીને લલચાવી, ફોસલાવી, લગ્નની લાલચ આપી તેણીને ભગાડીને લઈ ગયેલ હોય અને તેણીની સાથે તેણીની મરજી શારિરીક અડપલા કરી તેણીની જાતિય સતામણી કરેલ હોય તેવું બનેલ નથી. વધુમાં ભોગબનનારના માતાનો પુરાવો પણ ફરિયાદપક્ષના કેસને મદદરૂપ થતો નથી તેમજ તેમની સોગંદ ઉપરની જુબાનીની હકીકતો ધ્યાનમાં લેતા, ફરિયાદની હકીકત તથા બનાવની હકીકત અંગેનો પુરાવો રેકર્ડ ઉપર આવેલ ન હોય ત્યારે મહત્વના સાહેદ ભોગબનનાર અને ફરિયાદીના પુરાવાની હકીકતોથી ફરિયાદપક્ષના કેસની હકીકતોને જરૂરી સમર્થન પ્રાપ્ત થતું નથી, તે સંજોગોમાં રેકર્ડ ઉપર રજૂ થયેલ તબીબી પુરાવો તેમજ અન્ય સમગ્ર મૌખિક તેમજ દસ્તાવેજી પુરાવાઓની હકીકતોથી પણ આ કામના આરોપીએ તહોમતનામાં મુજબનો ગુનો કરેલ હોવાનું ફરિયાદપક્ષ નિઃશંકપણે પુરવાર કરી શકેલ નથી. આ સંજોગોમાં આરોપી ભોગબનનારને ફરિયાદીના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી લલચાવી, ફોસલાવીને ભગાડીને લઈ

ગયેલ હોય કે તેણીની સાથે જાતિય અડપલા કરી તેણીની જાતિય સતામણી કરેલ હોય તેવી હકીકત અંગેનો કોઈ સ્પષ્ટ પુરાવો રેકર્ડ ઉપર આવતો નથી તેમજ ભોગબનનારે ઉલટ તપાસમાં સ્વીકારેલ છે કે તેણીએ ડોક્ટર સમક્ષ કોઈ હિસ્ટ્રી લખાવેલ નથી અને ભોગબનનાર ઘરેથી કોઈને કહ્યા વગર પોતાના ગામડે જતી રહેલ છે ત્યારે આ કામે રેકર્ડ ઉપરની તમામ હકીકતોથી ફરિયાદીની ફરિયાદ હકીકત નિઃશંકપણે પુરવાર થયેલ નથી.

૧૯. આ તબક્કે નામદાર ગુજરાત હાઈકોર્ટના ક્રિમીનલ અપીલ નંબર: ૧૫૪૨/૨૦૧૯ ના ચુકાદામાં ઠરાવેલ સિદ્ધાંત નીચે મુજબ છે.

Para-5. Having regard to the submissions made by the learned advocates for the respective parties and to the documents on record, more particularly, the depositions of the witnesses and the findings recorded by the Special Court, it appears that the victim was aged about 17 years and 6 months on the date of alleged incident on 06.03.2018, however, in her evidence before the Special Court, she had stated that she had left the house as her mother had scolded her and she had

gone to the house of the maternal uncle. She had further stated that after four days of the incident, her mother having telephoned her, her maternal uncle had again brought her back to her parents. In short, the victim herself had not supported the case of the prosecution that the respondent – accused had forcibly taken her from the lawful custody of her parents and committed rape on her, as alleged by the prosecution. The other witnesses i.e. the brother and Bhabhi of the victim also had turned hostile. Thus, the material witnesses having turned hostile, there was hardly any evidence connecting the respondent – accused with the alleged crime. It is needless to say that when two views are possible, the appellate court should be slow in interfering with the judgement of acquittal. The Special Court having recorded the findings that the prosecution had failed to prove the charges levelled against the respondent – accused beyond reasonable

doubt, this Court is not inclined to interfere with the said findings, more particularly, when Ms. Pandey, learned advocate for the appellant, has failed to point out any illegality or infirmity in the impugned judgement and order passed by the Special Court.

૨૦. આમ, ઉપરોક્ત નામદાર ગુજરાત હાઈકોર્ટના ચુકાદામાં ઠરાવ્યા મુજબ હાલના કેસમાં મટીરીયલ વિટનેસ એટલે કે ભોગબનનાર સાહેદે ફરીયાદ પક્ષના કેસને સમર્થન કરેલ નથી અને ફરી ગયેલા જાહેર કરવામાં આવેલ છે. આ સંજોગોમાં ભોગબનનાર જે મહત્વના સાહેદ છે તેઓએ સોગંદ ઉપરની જુબાનીમાં આરોપી સામેનું તહોમત પુરવાર કરવા માટેનો લેશમાત્ર પુરાવો આપેલ નથી. તે સંજોગોમાં ફરીયાદપક્ષ આરોપી વિરૂધ્ધ નિઃશંકપણે કેસ પુરવાર કરી શકેલ નથી.

૨૧. વધુમાં, નામદાર સુપ્રિમ કોર્ટના રાજીવસિંગ વિરૂધ્ધ સ્ટેટ ઓફ બિહાર ૨૦૧૫ એઆઈજે ઈએલએસસી પાના નંબર: ૫૭૬૬૩ ના ચુકાદામાં ઠરાવેલ છે કે, *It is well entrenched principal of Criminal jurisprudence that a charge can be said to be proved only when there is certain and*

explicit evidence or warrant legal conviction and that no person can be held guilty on mere suspicion, otherwise stirring the conscience of any court, suspicion alone cannot take the place of legal proof. The well established canon of criminal justice is "fouler the crime higher the proof". In unmistakable terms, it is the mandate of law that the prosecution in order to succeed in a criminal trial, has to prove the charge(s) beyond all reasonable doubt.

The above enunciation resonated umpteen times to be reiterated in Raj Kumar Singh @ Raju @ Batya vs. State of Rajasthan (2013) 5 SCC 722 as succinctly summarized in paragraph 21 as hereunder:

"Suspicion, however grave it may be, cannot take the place of proof, and there is a large difference between something that "may be" proved and "will be proved". In a criminal trial, suspicion no matter how strong, cannot and must

not be permitted to take place of proof. This is for the reason that the mental distance between "may be" and "must be" is quite large and divides vague conjectures from sure conclusions. In a criminal case, the court has a duty to ensure that mere conjectures or suspicion do not take the place of legal proof. The large distance between "may be" true and "must be" true, must be covered by way of clear, cogent and unimpeachable evidence produced by way of clear, cogent and unimpeachable evidence produced by the prosecution, before an accused is condemned as a convict, and the basic and golden rule must be applied. In such cases, while keeping in mind the distance between "may be" and "must be" true, the court must maintain the vital distance between conjectures and sure conclusions to be arrived at, on the touchstone of dispassionate judicial scrutiny based upon a complete and comprehensive appreciation of all

features of the case, as well as the quality and credibility of the evidence brought on record. The court must ensure that miscarriage of justice is avoided and if the facts and circumstances of a case so demand, then the benefit of doubt must be given to the accused., keeping in mind that a reasonable doubt is not an imaginary, trivial or a merely probable doubt, but a fair doubt that is based upon reason and common sense."

[Emphasis laid by the court]

In supplementation, it was held in affirmation of the view taken in Kali Ram vs. State of H.P. (1973) 2 SCC 808 that if two views are possible on the evidence adduced in the case, one pointing to the guilt of the accused and the other to his innocence, the view which is favourable to the accused should be adopted.

In terms of this judgment, suspicion, howsoever grave cannot take the place of proof and the prosecution case to succeed has to be in

the category of “must be” and not “may be”. A distance to be covered by way of clear, cogent and unimpeachable evidence to rule out any possibility of wrongful conviction of the accused and resultant miscarriage of justice. For this, the Court has to essentially undertake an exhaustive and analytical appraisal of the evidence on record and register findings as warranted by the same. The above proposition is so well-established that it does not call for multiple citations to further consolidate the same.

૨૨. ઉપરોક્ત તમામ પુરાવાઓનું મુલ્યાંકન કરતાં તેમજ નામદાર સુપ્રિમ કોર્ટના ચુકાદામાં પ્રસ્થાપિત સિદ્ધાંત ધ્યાને લેતાં ફરીયાદપક્ષે પોતાનો કેસ નિઃશંકપણે પુરવાર કરવો પડે અને આરોપી સામે શંકા ઉપજે તેટલો પુરાવો હોય તો તેને તકસીરવાન ઠરાવી શકાય નહીં. આ કામે મહત્વના સાહેદ ભોગબનનાર પોતે તથા ભોગ બનનારના માતા/ફરિયાદીએ ફરીયાદ પક્ષના કેસને સમર્થન કરેલ નથી. તે સંજોગોમાં ઉપરોક્ત કારણો તેમજ પુરાવો ધ્યાને લેતાં ફરીયાદપક્ષ પોતાનો કેસ નિઃશંકપણે પુરવાર કરવામાં નિષ્ફળ ગયેલ હોય મુદ્દા નંબર: ૨ નો જવાબ નકરામાં આપી મુદ્દા નંબર: ૩ પરત્વે નીચે મુજબ

આખરી હુકમ કરવામાં આવે છે.

-// આખરી હુકમ //-

૧. ભારતીય નાગરિક સુરક્ષા સંહિતા, ૨૦૨૩ ની કલમ ૨૫૮(૧) અન્વયે, આરોપી જયરાજ સુરેશભાઈ બોધરાને, બીએનએસની કલમ ૧૩૭(૨), ૮૭, ૭૫(૨)(૩)(૫) તથા જાતીય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ-૨૦૧૨ ની કલમ-૮ મુજબના શિક્ષાને પાત્ર ગુન્હાઓમાંથી નિર્દોષ ઠરાવી છોડી મુકવાનો હુકમ કરવામાં આવે છે.
 ૨. મુદામાલ પાવતી નંબર: ૧૧૬/૨૦૨૩ (આંક-૦૭) માં જણાવ્યા મુજબના આર્ટીકલ નંબર: ૧ ની વિગતેનો મોબાઈલ ફોન ગેલેક્સી એમ-૩૦ બાબતે જો વચગાળાના તબક્કે કોઈ શરતી હુકમ કરવામાં આવેલ હોય તો તે બીનશરતી કાયમ રાખવો અન્યથા અપીલ સમય વિત્યે મોબાઈલ ફોનની માલીકીની ખરાઈ કરી પરત કરવો તથા અન્ય નોન વેલ્યુએબલ મુદામાલનો અપીલ સમય વિત્યે નાશ કરવો.
 ૩. જો આરોપી વિરુદ્ધના ગુન્હાને કામે અપીલ થાય તો અપીલ અદાલતમાં હાજર રહેવા માટે આરોપીએ બી.એન.એસ.એસ. કલમ ૪૮૧ મુજબ રૂા.૧૦,૦૦૦/- અંકે રૂપિયા દસ હજાર પુરાના જામીન રજુ કરવા, જે જામીનગીરી છ માસ સુધી અમલમાં રહેશે.
- કેસના સંજોગો ધ્યાને લેતા વળતર અંગે કોઈ હુકમ કરવામાં આવતો નથી.

હુકમ, આજ તારીખ: ૧૧મી, માહે: માર્ચ, સને: ૨૦૨૬ ના રોજ ખુદી અદાલતમાં વાંચી સંભળાવી જાહેર કર્યો.

સ્થળ: રાજકોટ.

તારીખ: ૧૧/૦૩/૨૦૨૬.

(તેજસ એસ. બ્રહ્મભટ્ટ)
સ્પે. જજ (પોક્સો કોર્ટ) અને
બીજા એડી. સેશન્સ જજ,
રાજકોટ.
(UID:GJ00609)

//phb//